

РЕШЕНИЕ

№ 5306

гр. София, 08.08.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 11.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2488** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Л. П. И. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2 – чрез адв. Р. Д. срещу Решение №Ж-46 от 31.01.2019г. постановено от КЕВР по жалба с вх. №Е-11Р-00-11 от 19.06.2018г., с което на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/2013 за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство по жалба на дружеството срещу Е. Юг АД Заявено е твърдение, че така постановеното решение незаконосъобразно и неправилно. Отправено е искане за отмяна.

Ответникът, КЕВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Е. юг ЕАД не взема становище. Останалите заинтересовани страни, конституирани с определение на съда от 19.06.2019г. не вземат становище.

От фактическа страна.

С Решение №Ж-46 от 31.01.2019г. постановено от КЕВР по жалба с вх. №Е-11Р-00-11 от 19.06.2018г. е прекратено административното производство, образувано по жалба на собственици на самостоятелни обекти в комплекс „Р. бей 2“ гр. Св. В. срещу Е. Юг

ЕАД, по съображения, че дружеството не е отказало присъединяване на обекта на жалбоподателя, но били необходими други действия, а именно – присъединяване на сградата, в която се намира обектът и придобиване на собствеността върху присъединителните съоръжения.

Решението е прието на проведеното на 31.01.2019 г. закрито заседание на КЕВР и след изготвен доклад.

Е. дружество е изпратило до КЕВР писмо със становището си по жалбата на собствениците на самостоятелни обекти в комплекс „Р. бей 2“ гр. Св. В., въз основа на искане от КЕВР.

Представен е договор от 03.02.2009 г., в който са определени необходимите условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обекта.

Производството пред електроразпределителния оператор е започнало по молба на собствениците на самостоятелни обекти в комплекс „Р. бей 2“ гр. Св. В.. В нея се твърди, че във всеки от новоизградените обекти има измервателен уред за потребена електрическа енергия, като страна по договорите са не те а инвеститорът [фирма]. Жалбоподателите са поискали индивидуално присъединяване към обекта.

От правна страна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

По материалната законосъобразност на решението:

По време на действие на Наредба № 6 от 9.06.2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи (отм. понастоящем) е сключен горещитираният договор за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа от 03.02.2009 г. на основание чл. 15 от Наредбата между [фирма] и [фирма], като са уговорени необходимите технически условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обекта. Впоследствие строежът е приключен, въведен е в експлоатация, като отделните обекти на собственост в сградата са продадени на трети лица, вкл. и на жалбоподателката, която претендира да бъде захранена с ел. енергия чрез индивидуална партида.

Горещитираната наредба е отменена като е приета и действаща понастоящем Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. В

заглавието и в текста на последната вместо понятието „потребител“ се използва „клиент“. Съгласно чл. 1 от действащата Наредба, с нея се определят условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи. Легална дефиниция на понятието „клиент“ се съдържа в Закона за енергетиката /ЗЕ/. Съгл. т. 2а от ДР на ЗЕ "Битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. По-нататък, съгл. т. 27б "Клиент" е клиент на едро или краен клиент на енергия или природен газ, включително предприятие за природен газ, което купува природен газ, а съгл. чл. 27г "Краен клиент" е клиент, който купува електрическа енергия или природен газ за собствено ползване. Безспорно жалбоподателят има качеството клиент по силата на цитираните дефиниции, поради което и има право да иска да бъде присъединен към електроразпределителната мрежа на оператора.

Действително, както [фирма] твърди в изпратените до административния орган становища, най-напред следва да бъдат изпълнени условията за присъединяване на цялата сграда. Бездействието, обаче, на страната по договора за присъединяване, в случая на инвеститора, по прехвърляне на собствеността върху присъединителните съоръжения и сервитутни права на електроразпределителното дружество не може да е основание да се отказва присъединяване на индивидуалните обекти на собственост. Съгласно чл. 117, ал. 8 от [фирма] собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти – такива са именно собствениците на индивидуални обекти в процесната сграда. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията. При непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката.

В случая, КЕВР не е извършила проверка дали електрическите уреди и съоръжения, които е следвало да бъдат изградени по силата на договора за присъединяване от 2009 г., сключен между [фирма] и [фирма] действително са изградени. След тази проверка и при констатация, че те са изградени, а това е така, доколкото [фирма] не навежда други твърдения и доколкото сградата е въведена в експлоатация, КЕВР е следвало да изиска информация от [фирма] и инвеститора относно причините, поради които не се прехвърлят присъединителните съоръжения и сервитутни права и ако констатира липсата на съгласие за това между [фирма] и инвеститора е следвало да упражни правомощията си по чл. 117, ал. 8, изр. последно от ЗЕ. Посоченото в атакуваното решение, че на практика [фирма] не била отказала присъединяване на жалбоподателя не съответства на фактическата обстановка, доколкото [фирма] именно това е сторил, като е посочил, че най-напред трябва да се присъедини сградата, което е събитие, очевидно стоящо извън правомощията на жалбоподателя, състоящо се в бездействие както на инвеститора, така и на ЗС [фирма], която не е предприела действия, вкл. и чрез изпращане например на покана до инвеститора да й бъдат прехвърлени съоръженията.

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЕ дейностите по преноса, разпределението и търговията с електрическа енергия са осъществяват след издаване на съответна

лицензия. Ограниченията на регулирания пазар определят лицензионните дейности като общодостъпна услуга, която лицензиантът е длъжен да извършва в интерес на обществото. Конституираната заинтересована страна [фирма] е лицензиант за извършване на дейността разпределение на електрическа енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, който отговаря на предвидените в закона изисквания. В случая операторът на електроразпределителната мрежа за съответната територия е сезиран с искане на собственик на индивидуален обект, за проучване на възможност за присъединяване. Фактически, съгл. твърденията на ЗС, изпълнението на вмененото задължение на лицензианта е препятствано от бездействието на страната по договора от 2009 г., което КЕВР не е проучила на какво се дължи – дали на липса на изградени съоръжения, или поради липса на проявена активност да се прехвърлят същите на електроразпределителното дружество. По този начин, обаче, се препятстват правата на индивидуалните собственици по чл. 117, ал. 1 от ЗЕ . в т.см. Решение № 9384 от 4.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 10710/2013 г., IV о., Решение № 14592 от 4.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 12176/2014 г.

В случай, че КЕВР установи, че изискуемите ел. съоръжения не са изградени, това не е пречка за оператора да проучи условията за присъединяване на обекта собственост на жалбоподателката и да даде указания относно необходимостта от изграждането им. По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат сторените разноски в размер на 10 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. П. И. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2 – чрез адв. Р. Д. - Решение №Ж-46 от 31.01.2019г. постановено от КЕВР по жалба с вх. №Е-11Р-00-11 от 19.06.2018г., с което на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/2013 за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство по жалба на дружеството срещу Е. Юг ЕАД.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на Л. П. И. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2 – чрез адв. Р. Д. направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: